

ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

ตำบลสำโรง อำเภอยุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

The Impact of the Digital Currency Policy on the Quality of Life of Rural Households
in Samrong Subdistrict, Uthumphon Phisai District, Sisaket Province.

ชานูโรจน์ คำพระสอน¹, ทักษิณ ทาศรี², ธวัชชัย ชานนท์³, วีระศักดิ์ บุญเดิม⁴,

อลงกต แพนสนิท⁵, ประรณนา มะลิไทย⁶, ประจวบ จันทรหมื่น⁷

¹ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ อีเมล : Chanu09082545@gmail.com

² นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ อีเมล : basb7602@gmail.com

³ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ อีเมล : channththwachchay@gmail.com

⁴ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ อีเมล : Weerasak30200@gmail.com

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อีเมล : prathana.m08@gmail.com

⁶ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อีเมล : pong.2551@gmail.com

⁷ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

อีเมล : Prajuab21600@gmail.com

Received: 13-03-2025; Revised: 10-04-2025; Accepted: 19-04-2025

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลสำโรง อำเภอยุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษโดยเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ จำนวน 380 โดยวิธีการด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายด้วยวิธีการ จับสลาก ที่ระดับความเชื่อ 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่รับได้ 0.05 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยค่าร้อยละค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation Coefficient ทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณด้วยสถิติ Regression analysis

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ($\bar{X} = 4.10$) อยู่ในระดับมาก ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน ($\bar{X} = 4.04$) อยู่ในระดับมาก ด้านการเข้าถึงนโยบาย ($\bar{X} = 3.92$) อยู่ในระดับมาก ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.88$) อยู่ในระดับมาก ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ($\bar{X} = 3.82$) อยู่ในระดับมาก ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ($\bar{X} = 3.82$) อยู่ในระดับมาก ด้านการอุปโภคบริโภค ($\bar{X} = 3.77$) อยู่ในระดับมาก ด้านการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในชุมชน ($\bar{X} = 3.73$) อยู่ในระดับมาก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.72$) อยู่ในระดับมาก ด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = 3.50$) อยู่ในระดับมาก เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการถดถอยพหุคูณเพื่อทำนายอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 6 ด้านพบว่า ด้านการอุปโภคบริโภค ($\beta = .803$) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\beta = .455$) ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ($\beta = .366$) ด้านที่อยู่อาศัย ($\beta = -.098$) ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ($\beta = -.116$) ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน ($\beta = -.146$) มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของประชากรอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.5

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยพบว่า ประชาชนในพื้นที่ยังประสบปัญหาด้านรายได้ภาครัฐจึงควรเพิ่มวงเงินค่าใช้จ่ายและสิทธิในด้านต่างๆของนโยบายเงินดิจิทัล รวมทั้งการพัฒนาแอปพลิเคชันในการใช้งาน รวมทั้งปรับปรุงการลงทะเบียน และการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงคุณสมบัติการใช้สิทธิ และภาครัฐควรกำหนดเงื่อนไข ให้มีความชัดเจน

คำสำคัญ : ผลกระทบ, คุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบท, นโยบายเงินดิจิทัล

Abstract

This research aims to identify the factors affecting the quality of life of rural households under the digital currency policy in Samrong Subdistrict, Uthumphon Phisai District, Sisaket Province. A quantitative research approach was employed, using a questionnaire as the primary data collection tool. The sample consisted of 380 residents from the study area, selected through simple random sampling using the lottery method at a 95% confidence level with an acceptable margin of error of 0.05. The statistical methods used for data analysis included mean, percentage, standard deviation, and hypothesis testing. The relationship between variables was examined using the Pearson Correlation Coefficient, while multiple regression analysis was applied to test the influence of factors on household quality of life.

The research findings indicate that the most influential factors on quality of life are living conditions ($\bar{x} = 4.10$) economic stimulation within the community ($\bar{x} = 4.04$) accessibility to policy ($\bar{x} = 3.92$) basic needs ($\bar{x} = 3.88$) household expense reduction ($\bar{x} = 3.82$) government support ($\bar{x} = 3.82$) consumption ($\bar{x} = 3.77$) and increased economic opportunities in the community ($\bar{x} = 3.73$) Infrastructure ($\bar{x} = 3.72$) was rated at a moderate level, while housing ($\bar{x} = 3.50$) was rated at a lower level. Multiple regression analysis revealed that consumption ($\beta = .803$), infrastructure ($\beta = .455$), basic needs ($\beta = .366$), housing ($\beta = -.098$), government support ($\beta = -.116$), and economic stimulation ($\beta = -.146$) significantly influenced household quality of life at a 0.05 statistical significance level.

The quantitative findings suggest that rural households continue to face income challenges. Therefore, the government should consider increasing financial support and expanding policy benefits, improving digital currency applications, refining registration processes, and enhancing public awareness regarding usage qualifications. Additionally, clearer policy conditions should be established to ensure effective implementation.

Keywords: Impact on the Quality, Life of Rural Households, Digital Currency Policy

บทนำ

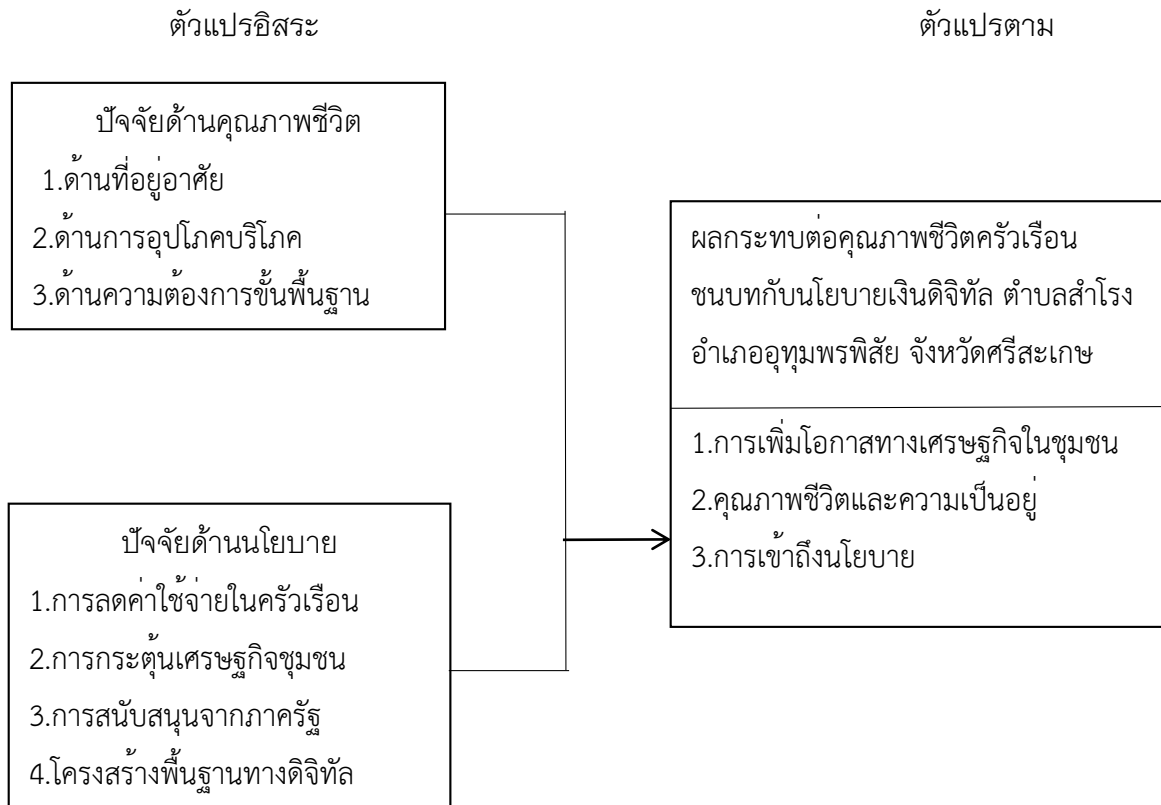
การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไทยพึ่งพากรุงเทพฯ อย่างมาก โดยความเจริญทางเศรษฐกิจมักเกิดขึ้นในลักษณะของการแผ่ขยายจากศูนย์กลางเศรษฐกิจในกรุงเทพฯ ออกไปบริเวณในพื้นที่ใกล้เคียงเรื่อย ๆ จากอิทธิพลของ Agglomeration effect หรือผลของการประหยัดจากการรวมกลุ่มในเขตพื้นที่หัว เมืองในต่างจังหวัดโดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่สามารถช่วยขับเคลื่อนการเติบโต ในภูมิภาคและประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของรูปแบบการเจริญเติบโต ระหว่างพื้นที่ของไทยนี้สามารถอธิบายได้ด้วยหลายปัจจัย โดยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์เป็นปัจจัยสำคัญ ที่กำหนดระดับการพัฒนาในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ค่อนข้างมาก นอกจากนี้ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านคุณภาพทุนมนุษย์ และปัจจัยด้านสถาบัน มีความสำคัญต่อการพัฒนาของพื้นที่ต่าง ๆ เช่นกัน (พรชนก เทพขาม, 2562, 14) จากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและความท้าทายในการนำนโยบายเงินดิจิทัลไปใช้ในพื้นที่ห่างไกล ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมาย

ของแผนฯ 13 ที่ต้องการสร้างระบบเศรษฐกิจดิจิทัลที่ยั่งยืน โดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม การวิจัยนี้จะประโยชน์ต่อการออกแบบมาตรการเพื่อปรับปรุงนโยบายให้ตรงกับความต้องการของชุมชนชนบทไทย และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างครอบคลุมและยั่งยืนตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) นโยบายการใช้จ่ายเงินดิจิทัลได้เริ่มมีบทบาทสำคัญในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินให้กับกลุ่มคนที่อยู่นอกระบบการเงินแบบดั้งเดิม การใช้จ่ายเงินดิจิทัลช่วยลดข้อจำกัดด้านภูมิศาสตร์และทำให้ประชากรในพื้นที่ชนบทสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้ง่ายขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชากรในพื้นที่เหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในพื้นที่ชนบทยังคงเผชิญกับความท้าทาย เช่น โครงสร้างพื้นฐานที่ไม่เพียงพอและการขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการนำเงินดิจิทัลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายเงินดิจิทัลต่อคุณภาพชีวิตของครัวเรือนทั้งผู้ที่ได้รับสิทธิและผู้ที่ได้รับสิทธิ ในตำบลลำโรง อำเภอบัวชุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับนโยบายเงินดิจิทัลของครัวเรือนทั้งผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้ได้รับสิทธิ ในตำบลลำโรง อำเภอบัวชุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลกับนโยบายเงินดิจิทัลต่อคุณภาพชีวิตของครัวเรือนทั้งผู้ที่ได้รับสิทธิและผู้ที่ได้รับสิทธิ ในตำบลลำโรง อำเภอบัวชุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
4. เพื่อศึกษาผลตอบรับของนโยบายเงินดิจิทัลต่อคุณภาพชีวิตของครัวเรือนทั้งผู้ที่ได้รับสิทธิและผู้ที่ได้รับสิทธิ ในตำบลลำโรง อำเภอบัวชุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยในการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายเงินดิจิทัลของประชาชน ตำบลลำโรง อำเภอยุฑมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ ประชากรที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตตำบลลำโรง ที่มีอายุมากกว่า 16 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป รวมทั้งสิ้น มีประชากรจำนวน 7,423 คน กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ประชากรตำบลลำโรง อำเภอยุฑมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้วิธีการของยามาเน (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามหมู่บ้าน

ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร(คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	ลำโรง	703	62
2	ส้มป่อย	768	68
6	ยาง	575	51
8	เอือด	577	51
10	โนนตู	326	28
11	ตลาด	500	44
12	หนองแคน	399	35
13	ทับช้าง	472	41
รวม		4,314	380

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) จากคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านคุณภาพชีวิตที่ส่งผลต่อการศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านนโยบายที่ส่งผลต่อการศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านการศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางการศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Close-ended questions)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)
4. การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณด้วยสถิติ Regression analysis

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกได้ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของข้อมูล และการจัดอันดับ ของปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตที่มีผลต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

ปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบต่อ				
คุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับ นโยบายเงินดิจิทัล	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	แปลผล	จัดลำดับ
ด้านที่อยู่อาศัย	3.50	.879	มาก	3
ด้านการอุปโภคบริโภค	3.77	.910	มาก	2
ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน	3.88	.808	มาก	1
รวม	3.71	.865	มาก	

จากตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบต่องานภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.71, S.D.=.865) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงได้แก่ ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.88, S.D.=.808) รองลงมาคือ ด้านการอุปโภคบริโภค ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.77, S.D.=.910) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านที่อยู่อาศัย ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.50, S.D.=.879)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของข้อมูล และการจัดอันดับ ของปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบต่องานภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

ปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบต่องานภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล				
คุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	จัดอันดับ
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน	3.82	.890	มาก	2
ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน	4.04	.799	มาก	1
ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ	3.82	.801	มาก	3
โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล	3.72	.977	มาก	4
รวม	3.85	.866	มาก	

จากตารางที่ 3 ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบต่องานภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับค่าเฉลี่ย (3.85, S.D.=.866) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงได้แก่ ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 4.04, S.D.=.799) รองลงมาคือ ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.82, S.D.=.890) รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.82, S.D.=.801) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.72, S.D.=.977)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลของข้อมูล และการจัดอันดับ ของปัจจัยที่มีผลต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

ปัจจัยด้านการศึกษาผลกระทบต่อ				
คุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับ นโยบายเงินดิจิทัล	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	แปลผล	จัดลำดับ
ด้านการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในชุมชน	3.73	.851	มาก	3
ด้านคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่	4.10	.807	มาก	1
ด้านการเข้าถึงนโยบาย	3.92	.990	มาก	2
รวม	3.91	.882	มาก	

จากตารางที่ 4 ในด้านปัจจัยด้านการศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.91, S.D.=.882) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงได้แก่ ด้านคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 4.10 ,S.D.=.807) รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงนโยบาย ระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.92,S.D.=.990) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในชุมชนระดับค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ 3.73,S.D.=.851)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยในแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง .043 ถึง .710 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยในแต่ละด้านกับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล .294 ถึง .663 และมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยตัวแปรโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล (X7) มีความสัมพันธ์กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) สูงสุด ส่วนตัวแปรด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน (X4) มีความสัมพันธ์กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) ต่ำสุด เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า

ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน (X1) กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .329 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ด้านที่อยู่อาศัย (X2)กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .394 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ตัวแปร	correlations										
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	Y1	Y2	Y3	Y
ด้านที่อยู่อาศัย (X1)	1	.04	.124*	.271**	.290*	.490*	.148**	.425*	.167**	.173**	.329*
		3			*	*		*			*
ด้านการอุปโภคบริโภค (X2)		1	.559*	.493*	.607*	.252*	.345*	.295*	.495*	.163**	.394*
			*	*	*	*	*	*	*		*
ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน (X3)			1	.415**	.514**	.093	.297*	.393*	.680*	.256*	.553*
							*	*	*	*	*
ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน (X4)				1	.476*	.257*	.214**	.240*	.369*	.106*	.294*
					*	*		*	*		*
ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน (X5)					1	.223*	.296*	.486*	.607*	.114*	.489*
						*	*	*	*		*
ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ (X6)						1	.497*	.339*	.163**	.503*	.464*
							*	*		*	*
โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล (X7)							1	.402*	.334*	.710**	.663*
								*	*		*
การเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในชุมชน (Y1)								1	.497*	.337*	.776*
									*	*	*
คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ (Y2)									1	.290*	.734**
										*	
การเข้าถึงนโยบาย (Y3)										1	.771**
ผลกระทบของนโยบายเงินดิจิทัล (Y)											1

ด้านการอุปโภคบริโภค (X3)กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .553 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ (X4)กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .294 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน (X5)กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .489 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน (X6)กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .464 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล (X7)กับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .663 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอยุวมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณการนำค่าน้ำหนักความสำคัญอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการอุปโภคบริโภค ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ที่ส่งผลต่อผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล

Model	ตัวแปร	R	R^2	Adjusted R^2	coefficients		t	sig
					b	β		
1	โครงสร้าง	.663	.440	.438	.439	.663	17.219	.000
2	โครงสร้าง	.761	.578	.576	.362	.547	15.631	.000
	ด้านความต้องการ				.352	.390	11.146	.000
3	โครงสร้าง	.787	.619	.616	.346	.522	15.568	.000
	ด้านความต้องการ				.335	.372	11.130	.000
	ด้านที่อยู่อาศัย				.154	.205	6.352	.000
4	โครงสร้าง	.794	.630	.626	.335	.506	15.097	.000
	ด้านความต้องการ				.284	.316	8.477	.000
	ด้านที่อยู่อาศัย				.134	.178	5.408	.000
	ด้านการกระตุ้น				.102	.126	3.276	.001
5	โครงสร้าง	.799	.638	.633	.298	.450	11.785	.000
	ด้านความต้องการ				.296	.328	8.847	.000
	ด้านที่อยู่อาศัย				.095	.126	3.395	.001
	ด้านการกระตุ้น				.100	.124	3.253	.001
	ด้านการสนับสนุน				.105	.121	2.926	.004
6	โครงสร้าง	.803	.645	.639	.301	.455	11.997	.000
	ด้านความต้องการ				.330	.366	9.257	.000
	ด้านที่อยู่อาศัย				.074	.098	2.565	.011
	ด้านการกระตุ้น				.142	.176	4.120	.000
	ด้านการสนับสนุน				.127	.146	3.468	.001
	ด้านการอุปโภค				-.091	-.116	-2.619	.009

$$\alpha=.585 \quad S.E_{est}=.30403$$

$$*p<.05$$

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนโดยการนำตัวแปรในด้านการอุปโภคบริโภค ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลทั้งหมดเข้าสมการพบว่าสามารถพยากรณ์ผลกระทบของนโยบายเงินดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้แก่ ($\beta = .455$) ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ($\beta = .366$) ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ($\beta = -.098$) ด้านที่อยู่อาศัย ($\beta = .176$) ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ ($\beta = -.146$) ด้านที่การสนับสนุน ($\beta = -.116$) ด้านการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .803¹ ส่วนตัวแปรที่เหลือคือ ด้านลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพผลกระทบของนโยบายเงินดิจิทัลโดยมีน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์ในแต่ละตัวในรูปแบบคะแนนดิบ (b) ตามลำดับความสำคัญดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล และ ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน และ ด้านที่อยู่อาศัย และ ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ และ ด้านที่การสนับสนุน และ ด้านการอุปโภคบริโภค

โดยทั้งห้าตัวแปรร่วมกันพยากรณ์อิทธิพลต่อผลกระทบของนโยบายเงินดิจิทัล (R^2) ได้ร้อยละ .645 มีค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์ ($S.E_{est}$) .639 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการรูปแบบพยากรณ์คะแนนดิบ $Y = .585 + .439$ (ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล) $+ .352$ (ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน) $-.154$ (ด้านที่อยู่อาศัย) $+ .134$ (ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ) $+ -.105$ (ด้านที่การสนับสนุน) $+ -.091$ ด้านการอุปโภคบริโภค
สมการรูปแบบพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้ $Z = .663$ (ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) $+ .390$ (ด้านการสนับสนุน) $-.205$ (ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ) $+ .178$ (ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน) $+ -.121$ (ด้านอุปโภคบริโภค) $-.116$ (ด้านการอุปโภคบริโภค)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษมีทั้งหมด 10 ด้าน ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านที่อยู่อาศัย ผลการศึกษาพบว่านโยบายเงินดิจิทัลส่งผลต่อคุณภาพชีวิตด้านที่อยู่อาศัยของครัวเรือนชนบทในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่านโยบายดังกล่าวสามารถช่วยพัฒนาที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง เนื่องจากเงินดิจิทัลช่วยเพิ่มการเข้าถึงทรัพยากรในการซ่อมแซมหรือปรับปรุงที่อยู่อาศัย อย่างไรก็ตาม ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น เช่น อุปโภคบริโภค มากกว่าการยกระดับความสวยงามของที่อยู่อาศัยนโยบายเงินดิจิทัลในฐานะมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ อาจช่วยลดภาระหนี้สิน และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อเพื่อพัฒนาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชนบท อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดด้านความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีของประชาชน รวมถึงเงื่อนไขการใช้จ่ายที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการนำเงินไปใช้ปรับปรุงที่อยู่อาศัยอย่างสะดวกทั้งนี้ การศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรัตน์ พรหมสนธิ และ วราลักษณ์ คงอ้วน(2558) ซึ่งพบว่าการพัฒนาที่อยู่อาศัยในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมของชุมชน โดยมีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว

ด้านการอุปโภคบริโภค ผลการศึกษาพบว่านโยบายเงินดิจิทัลส่งผลต่อคุณภาพชีวิตด้านการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนชนบทในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่านโยบายดังกล่าวช่วยให้เข้าถึงสินค้าจำเป็นได้ง่ายขึ้นและลดภาระค่าครองชีพ อย่างไรก็ตาม เงินดิจิทัลที่ได้รับยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นและสภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซาผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าปริมาณการบริโภคสินค้ามีการเปลี่ยนแปลงน้อยเมื่อเทียบกับรายได้ของครัวเรือน ส่งผลให้การเติบโตของธุรกิจค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคในพื้นที่ชนบทประสบข้อจำกัด โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจเติบโตต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาศิริณี สุคิระ และสุวิมล เลี้ยงเชวงวงศ์(2560) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของร้านค้า ราคา และคุณภาพของสินค้า ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในการช่วยเหลือประชาชนให้สามารถเข้าถึงสินค้าจำเป็นและลดผลกระทบจากค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น

ด้านความต้องการขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่านโยบายเงินดิจิทัลส่งผลต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของครัวเรือนชนบทในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการเปิดรับลงทะเบียนโครงการเงินดิจิทัลช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิได้มากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่ไม่สามารถเดินทางไปลงทะเบียน

ได้ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตของประชาชนจากนโยบายดังกล่าวยังมีข้อจำกัด เนื่องจากบางกลุ่มยังไม่ได้รับสิทธิอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่ไม่สามารถโทร ซึ่งอาจทำให้การกำหนดนโยบายไม่ตรงกับเป้าหมายที่แท้จริง เพื่อให้การดำเนินนโยบายมีประสิทธิภาพมากขึ้น รัฐบาลควรสำรวจความต้องการของประชาชนอย่างรอบด้าน พร้อมกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่เดือดร้อนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิชา พรเจริญกิจกุล (2561) พบว่าที่จากปัญหาความยากจน ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จึงเกิดมาตรการความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแต่ยังพบความไม่สมบูรณ์ในหลายจุด จึงขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาคือ การนำนโยบายมาปฏิบัติ ยังดำเนินการแบบดั้งเดิม รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐควรนำตัวแบบแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Administration) ให้มีลักษณะธุรกิจเชิงสังคม

ด้านการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ผลการศึกษาพบว่านโยบายเงินดิจิทัลส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนของประชาชนตำบลลำโรง อำเภอยุวมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่านโยบายนี้ช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภค รวมถึงค่าไฟและค่าน้ำ ซึ่งเป็นผลจากรายได้ที่ไม่แน่นอนของเกษตรกรและภาวะเศรษฐกิจที่มีค่าครองชีพสูง อย่างไรก็ตาม วงเงินที่กำหนดไว้ 10,000 บาทยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะในระยะยาวเพื่อลดข้อจำกัดดังกล่าว รัฐบาลควรพิจารณาเพิ่มวงเงินให้เพียงพอหรือขยายสวัสดิการให้ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรกัญญ์ เขียวชุตินันท์ (2562) ที่ระบุว่า การดำเนินนโยบายช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐควรมีแนวทางต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาอาชีพ เพื่อให้ประชาชนสามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและยกระดับคุณภาพชีวิตในระยะยาว ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านโยบายเงินดิจิทัลมีส่วนช่วยบรรเทาภาระทางเศรษฐกิจของประชาชน แต่ยังจำเป็นต้องปรับปรุงในด้านความครอบคลุมและความเพียงพอของวงเงินเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน ผลการศึกษาพบว่านโยบายเงินดิจิทัลส่งผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนของประชาชนตำบลลำโรง อำเภอยุวมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า การนำเงินดิจิทัลมาใช้ในชุมชนสามารถช่วยกระตุ้นการหมุนเวียนของเงินในเศรษฐกิจท้องถิ่นได้ ซึ่งสามารถส่งเสริมการซื้อสินค้าจากร้านค้าชุมชน สร้างงานและอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน และช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับชุมชน แต่ปัญหาที่พบคือ ร้านค้าชุมชนในบางหมู่บ้านยังขาดสินค้าที่มีความต้องการหลากหลาย และไม่

สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมด ส่งผลให้บางคนต้องเดินทางไปซื้อสินค้าจากร้านค้าในตัวอำเภอเมือง ทำให้รายได้ของร้านค้าในชุมชนไม่มากพอ กระทบต่อการหมุนเวียนของเศรษฐกิจในพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ หน่วยงานภาครัฐและประชาชนในชุมชนควรร่วมกันหาทางแก้ไข โดยอาจเพิ่มสินค้าให้หลากหลายและราคาเหมาะสม รวมถึงการขยายการติดตั้งเครื่องรับชำระอิเล็กทรอนิกส์ในร้านค้าชุมชน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและกระจายรายได้ในพื้นที่ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพงศ์ศักดิ์ เหลืองอร่าม (2566) เกี่ยวกับโครงการ Consumption Vouchers ของเกาหลีใต้ ที่ใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการแจกบัตรกำนัลเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยพบว่ามาตรการนี้ช่วยกระตุ้นการบริโภคและสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ผลการวิจัยพบว่าการสนับสนุนจากภาครัฐผ่านนโยบายเงินดิจิทัลมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของครัวเรือนชนบทในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการกำหนดนโยบายดังกล่าวช่วยให้ผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน เช่น เงินช่วยเหลือ 10,000 บาท อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัญหาเรื่องความล่าช้าและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาครัฐ โดยเฉพาะในกระบวนการลงทะเบียนและการโอนเงินให้แก่ผู้ได้รับสิทธิ์ ปัญหาสำคัญที่พบคือ ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี ทำให้เกิดอุปสรรคในการตรวจสอบสิทธิ์และเข้าถึงความช่วยเหลือ นอกจากนี้ เกณฑ์คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการอาจไม่ครอบคลุมกลุ่มเปราะบางหรือผู้ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ซึ่งอาจไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการอย่างทั่วถึง ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานศึกษาของพัชรกัญญ์ เขียรชุตินันท์ (2562) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการดำเนินนโยบายสวัสดิการภาครัฐจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ด้านนโยบาย องค์กร ข้าราชการ การสื่อสาร และประชาชน ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยควรดำเนินการต่อเนื่องจากการให้เงินช่วยเหลือ โดยเพิ่มมาตรการอบรมอาชีพและพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตในระยะยาว

ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของครัวเรือนในพื้นที่ชนบทและการดำเนินโครงการเงินดิจิทัลในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งส่งผลให้การเข้าถึงและใช้บริการทางการเงินดิจิทัล เช่น การลงทะเบียนรับสิทธิ์และการใช้งานแอปพลิเคชันธนาคารไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ทำ

ให้บางส่วนไม่สามารถรับเงินจากโครงการได้ และเกิดปัญหาความล่าช้าในการดำเนินโครงการ การให้ความรู้และสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิ์จากโครงการได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวิริยะ การะเกตุ (2561) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีทางการเงินผ่านโทรศัพท์มือถือ โดยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีทางการเงินมากที่สุดคือคุณภาพของระบบ (System Quality) ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลให้เหมาะสมกับการใช้งานในพื้นที่ชนบท เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในชุมชน ผลการวิจัยพบว่า นโยบายเงินดิจิทัลในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส่งผลในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจในชุมชน โดยเงิน 10,000 บาทที่ได้รับจากโครงการช่วยกระตุ้นการพัฒนาอาชีพและการขยายกิจการของประชาชน ซึ่งส่งผลให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในชุมชน การจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น และเศรษฐกิจในชุมชนมีการเติบโต อย่างไรก็ตาม การลงทุนขยายกิจการนั้นมีข้อจำกัด เนื่องจากประชาชนบางส่วนมองว่าเงินที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการขยายกิจการ แต่สามารถนำไปใช้พัฒนาหรือขยายกิจการที่มีอยู่ได้แม้ว่านโยบายนี้สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น แต่หากประชาชนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว อาจส่งผลเสียได้ ดังนั้น ควรมีการสนับสนุนการอบรมและการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเอง โดยสอดคล้องกับผลงานของวุฒิชัย สายบุญจง (2559) ที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชุมชนควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ผลการวิจัยพบว่า นโยบายเงินดิจิทัลในตำบลลำโรง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น โดยเงิน 10,000 บาทช่วยเพิ่มการอุปโภคบริโภคและตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของประชาชนในพื้นที่ นโยบายนี้จึงมีความสัมพันธ์ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และสามารถบรรเทาความเดือดร้อนจากปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้นอย่างไรก็ตาม ปัญหาด้านค่าครองชีพและเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้การยกระดับคุณภาพชีวิตในชุมชนยังไม่ได้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่พึ่งพาการทำเกษตรกรรม ซึ่งมีรายได้ไม่มั่นคงและมักประสบปัญหาขาดแคลนทุนในการซื้อสินค้า ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรมีการตรวจสอบราคาสินค้าในชุมชนและติดตามผลเพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเกิดผลยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ อิงทิศา วงศ์จินดา (2560) ผลการศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ

ในตำบลสะพลี ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของความมั่นคงทางสังคมและสวัสดิการด้านสุขภาพและรายได้สำหรับประชาชนที่มีรายได้น้อย.

ด้านการเข้าถึงนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า การเข้าถึงนโยบายเงินดิจิทัลในตำบลลำโรง อำเภอกุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ยังมีปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์และการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย ซึ่งไม่ชัดเจนและไม่เพียงพอ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของคุณสมบัติผู้มีสิทธิหลายครั้งทำให้ประชาชนเกิดความสับสน ส่งผลให้การเข้าถึงนโยบายไม่เต็มที่ การประชาสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการใช้ช่องทางออนไลน์ที่ไม่ครอบคลุมกับประชาชนในพื้นที่ชนบท ทำให้การรับรู้สิทธิและรายละเอียดของโครงการไม่ทั่วถึง การปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนและครอบคลุมถึงข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและการใช้สิทธิเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงนโยบายได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ สุริยะศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล และ ศิริวัฒน์ สิริวัฒนกุล(2563). ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการนำนโยบายสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติการควบคุมการปฏิบัติงานและการติดตามผลเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้นโยบายประสบผลสำเร็จ ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้การเข้าถึงนโยบายดีขึ้นและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น.

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยการศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตครัวเรือนชนบทกับนโยบายเงินดิจิทัล ตำบลลำโรง อำเภอกุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

1. หน่วยงานภาครัฐควรพิจารณาเพิ่มวงเงินค่าใช้จ่ายและสิทธิในด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับ รูปแบบการใช้ชีวิตในแต่ละพื้นที่ ควบคู่กับการพิจารณาเพิ่มแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มที่ใช้งานง่าย รองรับหลายภาษา รวมถึงภาษาไทยพื้นถิ่น จุดบริการทางกายภาพ เช่น เคาน์เตอร์ธนาคาร หรือจุดให้คำปรึกษาในพื้นที่ชนบท และ ครอบคลุมมากขึ้นนอกจากนี้ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแสดงให้เห็นว่าโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างยั่งยืน โดยควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ถึงการใช้สิทธิในสวัสดิการแห่งรัฐที่ถูกต้องให้ประชาชนได้รับทราบมากขึ้นเพื่อป้องกันการนำสิทธิต่างๆ ที่ได้รับจากสวัสดิการแห่งรัฐ

3. ควรกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้าร่วมโครงการตามนโยบายเงินดิจิทัล ให้ชัดเจน มีความเหมาะสมกับสภาพ ความเป็นจริง ขั้นตอนการลงทะเบียนที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีความสะดวกและรวดเร็ว และมีขั้นตอนการพิจารณา ผู้เข้าร่วมโครงการให้มีความเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาในลักษณะเช่นเดียวกันนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขต พื้นที่อื่นรวมด้วย เพื่อให้ได้ผลการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบที่ถูกต้อง มีความครอบคลุม และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น
2. ควรศึกษาข้อมูลใหม่ๆ ของนโยบายเงินดิจิทัลเนื่องจากอยู่ในช่วงพัฒนา มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาจึงควรมีการตรวจสอบความพึงพอใจของในสิทธิประโยชน์ในช่วงเวลานั้นอย่างเป็นปัจจุบัน
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของประชาชนในการใช้เงินดิจิทัลตามพื้นที่ที่ต่างกันเพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงแบบการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
4. ควรมีการศึกษาปัญหาจากการใช้เงินดิจิทัลว่ามีปัญหาในด้านใดบ้างเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง เพื่อสามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่ประชาชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นพรัตน์ พรหมสนธิและวรลักษณ์ คงอ้วน.(2558). ปัญหาจากการพัฒนาที่อยู่อาศัย สำหรับผู้มีรายได้น้อยในเมือง:กรณีศึกษาโครงการบ้านมั่นคงชุมชน ร่วมสามัคคี ซอยรามคำแหง. วารสารสหวิทยาการ วิทยาลัยสหวิทยาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 12 (2), 52-78.
- พงศ์ศักดิ์ เหลืองอร่าม.(2566). นโยบายแจกเงินผ่านกระเป๋าดิจิทัล ถอดบทเรียนและประสบการณ์จาก ต่างประเทศ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.econ.chula.ac.th/>. [2025, January 30].
- พรชนก เทพขาม.(2562). ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่และต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.scribd.com/document/475244319/>. [2024, November 4].

- พัชรกันย์ เจริญสุตินันท์. (2562). **นโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย ผ่าน บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ**. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยปริทัศน์ สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์,มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น. 6 (2), 334–345.
- วิศวะ การะเกตุ. (2561). **การยอมรับเทคโนโลยีทางการเงิน:กรณีศึกษาการชำระเงินผ่าน โทรศัพท์มือถือบริบท startup financial technology**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต การบริหารเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วุฒิชัย สายบุญจง. (2559). **ชุมชนเข้มแข็งในทัศนะของชาวชุมชน จังหวัดปทุมธานี**. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 8 (1), 119–127.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2565). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=index>. [2024, November 4].
- สุธาธิณี สุวิระและสุวิมล เลี้ยงเขวงวงศ์. (2560). **การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลือกซื้อสินค้าอุปโภค บริโภคของผู้บริโภคแรงงานชาว สปป.ลาว**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจโลก, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุริยศักดิ์ มังกรแก้ววิกุล และศิริวัฒน์ สิริวัฒนกุล. (2563). **ปัญหาการนำนโยบายสาธารณะของ องค์ปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ:กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวชะโงก อำเภอบาง จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วารสารศิลปการจัดการ, 4 (2), 205–222.
- อภิชา พรเจริญกิจกุล.(2561).**คุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ กรณีศึกษา อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม**.วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์, 6(2),1–12
- อิงทิตา วงศ์จินดา.(2560). **การศึกษาความ ต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ จังหวัดชุมพร**. วารสารวิชาการ คณะวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 6 (2), 111.